

3. Гриньова В. М. Формування педагогічної культури майбутнього вчителя : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04 / Гриньова Валентина Михайлівна. – Харків, 2000. – 462 с.
4. Інноваційна діяльність в Україні: монографія / А. М. Гуржій, Ю. В. Каракай, З. О. Петренко, Н. І. Вавіліна, Т. К. Куранда. – Київ : УкрІНТЕІ, 2007. – 144 с.
5. Маклюэн Г. М. Понимание Медиа: Внешние расширения человека / Пер. с англ. В. Николаева; Закл. ст. М. Вавилова. – М.; Жуковский: «КАНОН-пресс-Ц», «Кучково поле», 2003. – 464 с.
6. Прокоф'єва К. А. Поняття культури: методологія вивчення // Національний гірничий університет. Інститут гуманітарних проблем. Тertia: Альманах. – Д.: НГУ, 2005. – С.131-145.
7. Соколова Л. Б. Теория и практика формирования культуры педагогической деятельности будущего учителя : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / Соколова Л. Б. – Оренбург, 2000. – 350 с.
8. Хребина С. В. Организационная психология образования: феноменология и концепция развития : монография / Светлана Владимировна Хребина. – Пятигорск : Изд-во ПГЛУ, 2007. – 288 с.

Ірина Варава,

викладач історії та філософії Коледжу інформаційних технологій та землевпорядкування Національного авіаційного університету, аспірант Інституту професійно-технічної освіти НАПН України

ПРОБЛЕМА ФАХОВОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ТЕХНІКІВ-ПРОГРАМІСТІВ У НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Модернізацію професійної (професійно-технічної) освіти, що «сприятиме підготовці на високому рівні конкурентоспроможних робітничих кадрів, які здатні задовольнити вимоги сучасного ринку праці» [1], визначено одним із ключових завдань Уряду у сфері освіти у середньостроковій перспективі до 2020 року. Серед пріоритетних дій, визначених у зазначеному документі, й спрямованих на розв'язання проблем, пов'язаних із погіршенням якості освіти, застосуванням застарілих методів навчання, незадоволенням роботодавців якістю освіти та трансформацією змісту освіти на основі компетентнісного підходу, передбачається розвиток «креативної та ініціативної особистості, що здатна до ефективної діяльності в суспільстві та завдяки умінню критично мислити, набутим компетентностям, сформованим переконанням і ціннісним ставленням спроможна сприймати адекватні рішення на благо українського народу, суспільно-економічного розвитку людства» [там саме].

Окреслені Урядом завдання актуалізують підвищення якості

підготовки кваліфікованих робітників для галузі інформаційних технологій, адже сьогодні існує об'єктивна потреба суспільства в підготовці конкурентоздатних ІТ-фахівців. Це спонукає педагогічні колективи системи професійної освіти до цілеспрямованого формування готовності майбутніх техніків-програмістів до професійного самовдосконалення впродовж усього життя.

Із метою визначення шляхів розв'язання визначеного завдання нами здійснено аналіз наукових здобутків вітчизняних і зарубіжних учених з означеної вище проблеми. У результаті наукового пошуку нами виявлено, що проблему подолання сформованих стереотипів у цілеспрямованому розвитку особистості було порушено в наукових працях плеяди видатних мислителів різних епох (М. Бердяєв, А. Дістервег, І. Кант, П. Каптерев, Я. Коменський, М. Ломоносов, А. Макаренко, Й.-Г. Песталоцці, М. Пирогов, Г. Сковорода, В. Сухомлинський та ін.).

В інформаційному суспільстві значна роль відводиться фахівцям в галузі інформатики, формуванню інформаційної компетентності і культури особистості. Очевидно, що сучасний ІТ-працівник має бути здатний розв'язувати складні професійні проблеми, які вимагають інтеграції знань, практичних умінь і навичок з таких суміжних з інформатикою дисциплін, як: економіка, педагогіка, іноземна мова, техніка та інші. Важливими у першу чергу є знання і уміння з фаху, а також відповідність якостей особистості майбутнього техника-програміста вимогам професії, на чому наголошує В. Сєдов [2, с. 38].

На думку, С. Мішина, сформовані вміння самоосвіти будуть необхідні майбутньому техніку-програмісту, щоб зберегти статус ІТ-фахівця, постійно стежити за новинками в своєму професійному просторі (тримати руку на «пульсі»), освоювати й застосовувати їх на практиці і, таким чином, підвищувати свою кваліфікацію [3, с. 98]. Проблемами самореалізації, самовдосконалення та самовиховання в Україні успішно займаються О. Безпалько, О. Главацька, Н. Заверико, А. Капська, Л. Міщик, А. Калініченко, а також російські дослідники: Г. Селевко, О. Селевко, І. Донцов, Л. Фрідман, Є. Клімов, В. Леві.

На теоретико-методологічному рівні проблема професійного самовдосконалення особистості розкрита в дослідженнях вітчизняних (І. Бех, Б. Вульф, К. Возіна, В. Зінченко, Л. Кулікова, В. Сластwonін та ін.) та зарубіжних (Р. Бернс, А. Маслоу, К. Роджерс та ін.) дослідників. Окремим аспектам професійного самовдосконалення особистості присвятили свої роботи такі науковці: А. Альхаулда, Т. Вайніленко, О. Діденко, К. Завалко, І. Уличний, Н. Харчишина, С. Слободіна, Є. Скворцова, В. Сич. Концепцію акмесинергетичного професійного самовдосконалення розробила й науково обґрунтувала В. Гладкова.

Концептуальні засади підготовки сучасних кваліфікованих робітників та молодших спеціалістів обґрунтовано в наукових працях О. Глузмана, В. Буряка, В. Ягупова, Е. Лузик та інших учених. Отримані ними результати доцільно використовувати в ході дослідження формування готовності до

фахового самовдосконалення майбутніх техніків-програмістів. Безсумнівно, наукові здобутки зазначених вище вчених є вагомим внеском у розв'язання проблеми підготовки особистості до професійної діяльності та розвитку професійної компетентності упродовж життя.

Результати аналізу наукових праць свідчать про те, що самовдосконалення особистості наразі стає провідним засобом і пріоритетною метою освіти. Винайдення нових шляхів розв'язання даної проблеми сьогодні безпосередньо пов'язуємо з вирішенням стратегічних завдань вітчизняної професійної освіти в контексті її інтернаціоналізації, що відображено в публікаціях В. Андрущенко, І. Бега, В. Бикова, І. Вакарчука, С. Гончаренка, І. Зязюна, В. Кременя, В. Кудіна, З. Курлянд, В. Лозовецької, В. Лозової, Н. Ничкало та інших вітчизняних учених.

Водночас, варто зазначити, що в більшості наукових праць увага дослідників прикута до підготовки ІТ-фахівців у вищих навчальних закладах. Проте наукових досліджень з формування готовності техніків-програмістів немає. За результатами аналізу наукових праць можна зробити висновок про актуальність заявленої нами теми дослідження.

Список використаних джерел:

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р «Про затвердження середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року та плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік». URL: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=249935442>

2. Седов В. Є. Обґрунтування критеріїв та показників сформованості фахової компетентності майбутніх інженерів-програмістів у системі магістратури. *Scientific Journal «Science Rise: Pedagogical Education»*. 2016. С. 38.

3. Мішин С. В. Потреба у самовдосконаленні як рушійна сила професійного становлення майбутнього фахівця. *Науковий часопис*. 2013. С. 98.

Ірина Вишневська,

викладач Дніпрорудненського індустріального
технікуму

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

Розвиток професійної і фахової передвищої освіти напряму залежить не тільки від якісного базового оснащення та обладнання для навчання, а насамперед від розвитку професійної культури педагогічних працівників, а саме здатності до модернізації освітнього середовища шляхом впровадження та застосування сучасних інтерактивних, дистанційних, інноваційних методів